

צטעה שישראל חטאו צעגל ולא יכול
להמליץ צעד ישראל רק צאצא ע"כ
צעה שצא משה אל המחנה וציקס
להזכיר עצורם זכות אצות לצבא מסי"ה
ה"א של אצרהם מ' של ילחק ס"ו של
יעקב וצוה הזכיר זכות אצות ודפח"ח ;
לפרשת שהלים צפיוע של מוסק אור
פניך עלינו אדון נשא

ושקל אשא צצית ככין ונשא וכו' צרכינו
צטלוס אל רס ונשא וי"ל פליאה עלומה
הרי המלוה ה"י חלי שקל ולפי דעה
צעל עקידת ילחק ה"י המלוה לחתוך
שקל שלם לשניים וא"כ למח אומר
ושקל אשא, דמשמע שקל, שלם ואף
אח"ל דשקל. של קודש הוי כפול וא"כ
מחליה של קודש הוי כמו שלם של
חולין מ"מ יוקשה מדוע סינה לשונו
מלשון החורה וגם הרי צוה"ק למד
מחפלה יעקב שאמר הלילכי כא מיד
אחי מיד עשו שלריך אדם לפרעו אח
חפלה וא"כ כיון דקחם שקל הוא של
קודש וא"כ הו"ל לומר וחלי שקל עוד
יל"ד דקודם אומר אור פניך עלינו
לסון רבים ומיד אומר ושקל אשא לסון
יחיד ונ"ל הלעיר דצר נכון וצח"י
הארכתי הרבה וכאן לקלר אחי לריך
צחקדם דחז"ל גדול השלוס שאפי"ישראל
עוצדים ע"ז הקצ"ה מוחל להם והנה
הצינה לעתים והאלשיך האריכו צעעם
מחליה השקל ולא שקל שלם הוא כדי
לעורר את לצות בני ישראל ולהורות
כתן צלצם שיחזיקו צטלוס וצאחדות
ואי"ש אחיו יעזורו ויאמר חזק שכל אי
מצני אדם איכנו שלם צגופו וצעלמו
ואיכנו רק פלגא דגושא וכל אי ואי
משלים לזולתו הן צעניכי מו"מ וצפרע
צקיום החורה אי אפשר לשום אי"ש
לקיים כל סתרי"ג מלות ורק יחד כאי"ש
אי מצירים כל ישראל עריצים זל"ז אומם
דכ"ז צעוה"ז סעדיין השטן מרקד ציכינו
להפריד לצות קסורות זו צו אולם

לעתיד שיעקור הקצ"ה היל"ה מוקצינו
כמ"ס והסירותי לצ האצן מצטרכם
ואתן לכם לצ צטר לדעת את ד' ידיעה
צדורם וכלם יצצו אי"ש תחת גפנו גפן
החורה ונהנים מזיו השכינה ואז לא
יהי לריכין לעורר השלוס וסאחדות
כי נהי גדולים ממה"ס וכלום קנאה
ושנאה ציניהם א"כ אין לורך להזכיר
צמחליה השקל, וזהו שאנחנו מחפלים
אור פניך ד' עלינו אדון נשא שחשרה
שכינתך ציכינו ותעקור היל"ה מוקצינו
ואז נזכה ושקל אשא דייקי לסון יחיד
ושקל שלם כי כל אי מישראל יהי
קומה שלימה ואדם השלם צפ"ע כנ"ל
אך לע"ע צעוה"ז מצקשים אנחנו צרכנו
צטלוס אל רס ונשא כי לעה כזאת
לריכין אנו עוד אל השלוס ;

פרשת ויקהל

ויקהל משה את כל עדת וגוי ויאמר
אליהם טשת ימים תעצוד, וגוי
י"ל מדוע ליום על מלות שבת עתה
אחר מעשה עגל, וצפי שאריה יעקב
כי עפי"ד צגמו' כל המעמר שבת כהלכה
אפי" עוצד ע"ז כדור חנוס מוחלין לו
לזה הקהיל אוחם ואמר להם אחם
חטאתם חטאה גדולה טעצדתם ע"ז
ועסיחם העגל ע"כ חטאתו שבת כהלכתו
וינחול לכם ;

ששת ימים תעשה מלכה מה שדקדק
לומר צלירי כי צפי טמע שלמה
מחגאון המפוי מחר"ס אלגאזי עפי"ד
גוי טשת חייב מיתחוא"י כאמרה לצ"כ
וכיטנת צקיני לזה ולזה כאמרה א"כ
אי נכתב העשה מלכה צפתחית סתי"ו
הוי מטמע דהוי מלכה שסיינו מלויס
צא"י לא יצצותו כל וי ימי השצווע כמו
הגויס דהא כאמרה לצ"כ לא יצצותו
וכיטנת צקיני תעשה מלכה צפתח"ח
אלא